

PARAULA I VIDA

Acompanyar els malalts

La festa de la Mare de Déu de Lourdes, tan celebrada a la nostra Diòcesi i arreu, ens porta també la **celebració mundial del Dia del malalt**, instituïda pel Papa Joan Pau II, que tant ens va saber ensenyar sobre l'amor als malalts, i sobre l'aprenentatge de saber ser malalt un mateix. Lourdes, a l'altra banda del nostre Pirineu, un dels santuaris més estimats de tot el poble cristià, és el lloc i alhora el símbol d'esperança i de gràcia en el sentit d'acceptació i d'oferiment del sofriment que esdevé salvador. Tothom pot trobar a Lourdes un exemple de l'amor cristià als malalts, un signe patent de la seva preferència en el Regne de Déu, i del gran valor que ells, amb el seu sofriment unit a la Creu de Crist, representen dins la comunitat eclesial.

La comunitat cristiana acull, acompanya, sosté els malalts i els familiars

Seguint l'exemple de Jesús, l'Església sempre ha sentit el deure del servei dels malalts i els que pateixen com a part integrant de la seva missió, i ha mirat de dur a terme al llarg dels segles el mateix que ha vist fer al seu Senyor: «Al vespre, quan el sol s'havia post, li anaven portant tots els malalts i els endimoniats. Tota la població s'havia aplegat davant la porta. Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis i no els deixava parlar, perquè sabien qui era» (Mc 1,32-34). En l'acceptació amorosa i generosa de tota vida humana, sobretot si és feble o malalta, l'Església viu un moment fonamental de la seva missió. I quan el món no troba sentit ni explicació als nostres sofriments, la comunitat cristiana acull, acompanya, sosté els malalts i els familiars, estimula els investigadors, reclama una sanitat a mesura de la dignitat humana, estima com Jesús... i no deixa mai de subratllar el caràcter salvífic de l'oferiment del sacrifici que, viscut en comunió amb Crist, pertany a l'essència mateixa de la redempció (cf. *Redemptoris missio*, 78).

Joan Pau II en la seva Carta del 13 de maig de 1992, en instituir aquesta Jornada mundial del malalt, reclamava que la celebració anual tingués, com a objectiu manifest, sensibilitzar el poble de Déu i, per tant, les diverses institucions sanitàries catòliques i la mateixa societat civil, davant la necessitat d'assegurar la millor assistència possible als malalts; ajudar el malalt a valorar, en el pla humà i sobretot en el sobrenatural, el sofriment; fer que es comprometin en la pastoral sanitària de manera especial les diòcesis, les comunitats cristianes i les famílies religioses; afavorir el compromís cada vegada més valuós del voluntariat; recordar la importància de la formació espiritual i moral dels agents sanitaris, i, finalment, fer que els sacerdots diocesans i religiosos, ja que tots viuen i treballen al costat dels que pateixen, compreguin millor la importància de l'assistència religiosa als malalts. Tot un programa d'acció que les Delegacions diocesanes de pastoral de la salut, com la nostra d'Urgell, s'esforcen a realitzar.

Per intercessió de la Mare de Déu de Lourdes, demanem amb fe la renovació de la pastoral diocesana envers els malalts. Que Ella ajudi i sostingui els malalts i els familiars, així com els voluntaris i els agents sanitaris que en tenen cura, i faci de tot cristià un bon samarità que s'apropa al malalt com Jesús i fa tot el que pot per acompanyar-lo (cf. *Lc 10,25ss*).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

Projectes per a la vida

La realitat quotidiana de moltes persones arreu del món és la lluita contra la marginació i per la supervivència. Una realitat sovint oblidada. Donar resposta a les necessitats més bàsiques i afavorir processos d'autosuficiència és la tasca que Mans Unides fa des de 1960. La col·laboració dels fidels a la col·lecció d'aquest cap de setmana a totes les parròquies i centres de culte, permetrà posar en marxa centenars de projectes a països empobrits del Tercer Món.

JORNADA DE MANS UNIDES

El seu futur, a les nostres mans

Aquest any 2011, Mans Unides llança una nova campanya centrada en el quart Objectiu de Desenvolupament del Mil·lenni: reduir la mortalitat infantil, és a dir, lluitar, amb tots els mitjans al nostre abast, per evitar que emmalalteixin i morin els infants.

L'últim informe de Nacions Unides sobre el compliment dels Objectius del Mil·lenni indica que, en alguns aspectes, la situació dels nens ha millorat. Així, per exemple, s'han incrementat les taxes de vacunació contra malalties sovint mortals, com ara el xarampió; es van adoptant mesures preventives i terapèutiques contra el VIH/sida; el subministrament de nutrients per evitar, a curt termini, la desnutrició infantil, està sent efectiu; hi ha campanyes per promoure la lactància des del primer dia de vida i la seva prolongació almenys durant sis mesos...

Tot i així encara avui, en ple segle XXI, cada any moren milions d'infants per causes associades a la desnutrició. El percentatge de nadons que no aconseguen sobreviure al seu primer mes de vida és altíssim, també per causes relacionades amb l'embaràs i el part i la incapacitat de les mares per superar-les.

El demà de cada infant comença nou mesos abans de deixar el si matern i

trobar-se amb el seu altre món, el niu familiar, el més adequat per a la seva gestació i supervivència. L'existència d'un context familiar harmoniós i capaç de garantir als seus membres la seva pròpia subsistència és decisiva per a la vida dels nens i de tota la societat.

En la present situació de crisi econòmica mundial, les quantitats de diners invertits en els anomenats rescats financers són d'una eloqüència que esgarrifa, infinitament més grans que el que s'ha invertit a eradicar la fam i la pobresa.

Davant aquesta situació, i sent testimonis, com som, de les necessitats que segueixen interpellant-nos, afirmar que el demà dels nens és avui, implica prendre's seriosament la vulnerabilitat de la seva vida. Les causes de les malalties i de les morts dels nens són múltiples i interrelacionades. Les solucions cal que també ho siguin.

Ja fa més de 50 anys que Mans Unides va declarar la guerra a la fam i a la pobresa, com a causes de la mortalitat infantil; i, en conseqüència, crea solucions amb projectes integrals de desenvolupament. Necessitem que més i més mans s'uneixin en aquesta tasca.

Delegacions catalanes
de Mans Unides

ANY MARAGALL

Para juzgar de la bondad de un libro existe un elemento que está al alcance de todo el mundo. Si uno sale de la lectura contento de sí mismo y del mundo y con ánimo, además, de hacerse mejor, el libro es bueno [...]. Ateniéndonos a esto, decimos que *Santa Eulària* de Mossèn Jacinto Verdaguer es un libro fundamentalmente bueno; y añadimos que lo es, además, en todas sus partes y para toda clase de lectores. Esta, como las demás obras de nuestro gran poeta, lleva otro signo de excelencia, y es que *prende* en seguida: queremos decir que desde las primeras líneas la lectura se apodera de nosotros, porque se siente la sugestión de una gran potencia poética.

(*Santa Eulària*, fragment. Barcelona, 14-06-1899)

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Jesús fill de Sira (Sir 15,15-20)

Si tu vols, guardaràs els manaments: ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.

▶ Salm responsorial (118)

R. *Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.*

Feliços els homes de conducta irreprovable, / que segueixen la llei del Senyor. / Feliços els homes que guarden el seu pacte / i busquen el Senyor amb tot el cor. R.

Heu donat els vostres preceptes / perquè siguin observats fidelment. / Tant de bo que els meus camins no es desviïn / de guardar els vostres decrets. R.

Feu aquesta gràcia al vostre servent: / que visqui pensant en la paraula que heu donat. / Obriu-me els ulls i podré contemplar / les meravelles de la vostra llei. R.

Mostreu-me el camí dels vostres decrets, / que el vull seguir fins al final. / Feu-me entendre la vostra llei, / que la vull guardar amb tot el cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau al cristians de Corint (1Co 2,6-10)

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots els temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Esclat: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orela no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,17-37)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus, no entrareu pas al Regne del cel.

Ja sabeu que als antics els van manar: «No matis», i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. Ja sabeu que està manat: «No cometis adulteri». Doncs jo us dic: Tothom que mira una dona amb mal desig, en el fons del cor ja ha comès adulteri. Per això, si el teu ull dret et fa caure en pecat, arrenca-te'l i llença'l; val més que es perdi un dels teus membres, i que no sigui llençat a l'infern tot el teu cos. I si la teva mà dreta et fa caure en pecat, talla-te-la i llença-la; val més que es perdi un dels teus membres, i que no sigui llençat a l'infern tot el teu cos.

També està manat: «Si algú es divorcia de la seva dona, que li doni un document on consti el divorci.» Doncs jo us dic: Tothom qui es divorcia de la seva dona, fora del cas d'una unió il·legal, en fa una adúltera, i el qui es casa amb una repudiada, comet adulteri.

També sabeu que els antics els van manar: «No trenquis els juraments.» I també: «Compleix tot allò que has jurat en nom del Senyor.» Doncs jo us dic: «No juris mai: Digueu senzillament sí, quan és sí, no, quan és no. Tot allò que dieu de més ve del Maligne».

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 15,15-20)

Si quieres, guardarás los mandatos del Señor, porque es prudencia cumplir su voluntad; ante ti están puestos fuego y agua: echa mano a lo que quieras; delante del hombre están muerte y vida: le darán lo que él escoja. Es inmensa la sabiduría del Señor, es grande su poder y lo ve todo; los ojos de Dios ven las acciones, él conoce todas las obras del hombre; no mandó pecar al hombre, ni deja impunes a los mentirosos.

▶ Salmo responsorial (118)

R. *Dichoso el que camina en la voluntad del Señor.*

Dichoso el que, con vida intachable, / camina en la voluntad del Señor; / dichoso el que, guardando sus preceptos, / lo busca de todo corazón. R.

Tú promulgas tus decretos / para que se observen exactamente. / Ojalá esté firme mi camino, / para cumplir tus consignas. R.

Haz bien a tu siervo: viviré / y cumpliré tus palabras; / ábreme los ojos, y contemplaré / las maravillas de tu voluntad. R.

Muéstrame, Señor, el camino de tus leyes, / y lo seguiré puntualmente; / enséñame a cumplir tu voluntad / y a guardarla de todo corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 2,6-10)

Hermanos: Hablamos, entre los perfectos, una sabiduría que no es de este mundo, ni de los príncipes de este mundo, que quedan desvanecidos, sino que enseñamos una sabiduría divina, misteriosa, escondida, predestinada por Dios antes de los siglos para nuestra gloria. Ninguno de los príncipes de este mundo la ha conocido; pues, si la hubiesen conocido, nunca hubieran crucificado al Señor de la gloria.

Sino, como está escrito: «Ni el ojo vio, ni el oído oyó, ni el hombre puede pensar lo que Dios ha preparado para los que lo aman.» Y Dios nos lo ha revelado por el Espíritu. El Espíritu lo sondea todo, incluso lo profundo de Dios.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,17-37)

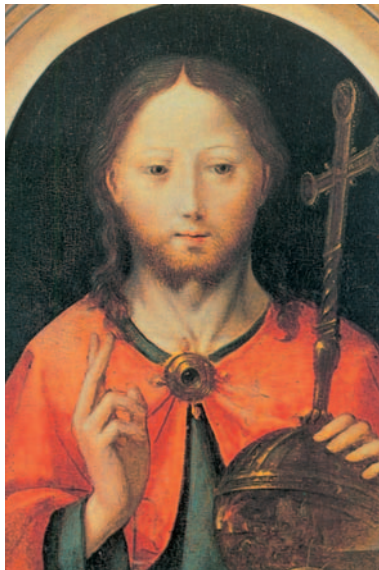
En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: Os lo aseguro, si no sois mejores que los escribas y fariseos, no entraréis en el reino de los cielos.

Habéis oído que se dijo a los antiguos: «No matarás», y el que mate será procesado. Pero yo os digo: Todo el que esté peleado con su hermano será procesado.

Habéis oído el mandamiento «no cometerás adulterio». Pues yo os digo: El que mira a una mujer casada deseándola, ya ha sido adúltero con ella en su interior. Si tu ojo derecho te hace caer, sácatelo y tíralo. Más te vale perder un miembro que ser echado entero en el infierno. Si tu mano derecha te hace caer, córtatela y tírala, porque más te vale perder un miembro que ir a parar entero al infierno.

Está mandado: «El que se divorcie de su mujer, que le dé acta de repudio.» Pues yo os digo: El que se divorcie de su mujer, excepto en caso de impureza, la induce al adulterio, y el que se case con la divorciada comete adulterio.

Habéis oído que se dijo a los antiguos: «No jurarás en falso» y «Cumplirás tus votos al Señor». Pues yo os digo que «no juréis en absoluto: A vosotros os basta decir «sí» o «no». Lo que pasa de ahí viene del Maligno.»

El Salvador. Pintura de Cossaert. Museo Lázaro Galdiano, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 2a setmana): Ac 13,46-49 / Sl 116 / Lc 10,1-9 ■ **dimarts**: Gn 6,5-8;7,1-5.10 / Sl 28 / Mc 8,14-21 ■ **dimecres**: Gn 8,6-13.20-22 / Sl 115 / Mc 8,22-26 ■ **dijous**: Gn 9,1-13 / Sl 101 / Mc 8,27-33 ■ **divendres**: Gn 11,1-9 / Sl 32 / Mc 8,34-9,1 ■ **dissabte**: He 11,1-7 / Sl 144 / Mc 9,2-13 ■ **diumenge** vinent, VII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.): Lv 19,1-2.17-18 / Sl 102 / 1Co 3,16-23 / Mt 5,38-48.

La nostra condició humana fa necessària l'existència de lleis que regulin els múltiples aspectes de la vida, sobretot en allò que afecta les relacions socials. Ara bé, podem preguntar-nos si també com a cristians necessitem normes. La veritat és que tenim una relació complexa amb els manaments. Hi ha qui els considera la guia fonamental i els converteix en el criteri últim de tot. Altres pensen que Jesús s'ha centrat en el manament nou i únic de l'amor i ha superat qualsevol legalisme en les relacions humanes amb Déu.

El Sermó de la Muntanya recull una sèrie de reflexions de Jesús sobre normes i preceptes de l'Antic Testament,

aquells que Déu mateix havia donat al poble d'Israel per mitjà de Moisès. Jesús no diu que els anul·li, i tampoc no els posa al centre de la seva predicació. Com és habitual, ell se situa en una perspectiva més àmplia i en el fons més exigent. Ve a dir que la qüestió no és el compliment extern dels preceptes, sinó la identificació personal amb els valors que aquests representen.

Segons Jesús, la fidelitat purament formal als manaments no és suficient. Una religiositat exterior, que no transforma el cor humà, no val la pena. Per exemple, no n'hi ha prou de no matar, cal voler el bé dels altres i estimar-los de debò. El plantejament de Jesús su-

posa una invitació a l'autenticitat i a la radicalitat.

Les normes són una guia, una ajuda per distingir el bé del mal. Com afirma sant Pau, Déu va donar la Llei al seu poble perquè li fes de guia, perquè fos com un educador fins que arribés a la majoria d'edat i sabés estimar amb llibertat i convicció, i no tan sols perquè ho diguessin les lleis. L'objectiu, doncs, és educar el cor i els sentiments per arribar a abandonar espontàniament el mal i fer el bé. Allò que Déu vol no és que complim una llista de preceptes, sinó que ens identifiquem personalment amb el seu projecte d'amor i de salvació.

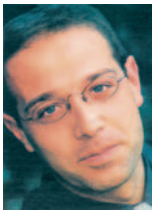
Agustí Borrell

COMENTARI

De les lleis a l'amor

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Si Déu perdona tothom, per què m'he de portar bé?

Oriol: —Mare, si Déu perdona tothom, per què m'he de portar bé?

Gràcia: —Fill, jo no he dit mai que Déu perdoni tothom. He dit que si Déu és Amor infinit, és lògic pensar que la seva capacitat de perdó no coneix límits. És coherent pensar que té el poder de perdonar tothom, però el perdó és cosa de dos. No n'hi ha prou amb el perdó de Déu per a ser perdonat, cal estar disposat a rebre'l.

—Algú podria refusar el perdó de Déu?

—Sí.
—Per què?

—Imagina't que en fas una de grossa. Imagina't que jo et perdono, però tu no et perdones a tu mateix, que et contraries i et negues a acceptar la teva fallada. Et sap tan greu el que has fet, que no acceptes la teva errada i et negues a acollir el perdó que t'he donat. No hi hauria perdó.

—Però, suposant que Déu ho perdonés tot, per què hauria de preocupar-me de fer el bé, complir els manaments, donar almoïna als més necessitats, pregar, ser auster i humil?

—La bondat no es pot buscar per cap altra fi que no sigui ella mateixa. Si desitges ser bo tan sols pel premi que pots obtenir essent-ne o per por del càstig que pots rebre si no n'ets, la teva acció no té cap valor.

—Ah no?

—Cap ni una.

—Així, quina és la raó de la bondat?

—Cap altra que ella mateixa. La bondat no cerca res que no sigui ella mateixa, no actua premeditadament esperant algun benefici en aquest o en un altre món.

—Així no hi ha premi ni càstig?

—No he dit això. Només dic que si el mòbil de la teva acció és el premi o la por al càstig, la teva acció no és pura.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

RELIGIÓ I COMUNICACIÓ

Iniciem avui una nova sèrie de breus articles extractats literalment del llibre del Dr. Lluís Duch, titulat *Religió i comunicació* (Fragmenta Editorial, Barcelona 2010, 456 pàg.). El P. Lluís Duch (Barcelona, 1936) és monjo de Montserrat des de l'any 1961. És doctor en antropologia i en teologia per la Universitat de Tübingen i professor emèrit de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB i d'altres institucions acadèmiques, així com de l'Abadia de Montserrat.

La comunicació de consol

Ja fa una colla d'anys, el filòsof alemany Hans Blumenberg va posar en relleu que l'home és un ésser que sempre necessita *consolació*. La seva insuperable exposició a la *contingència* no sols el fa infinitament vulnerable, sinó que sobretot provoca que s'adoni, sovint amb enormes dosis de desesperació i angixa, de la seva situació real en el món. Aquest pensador, però, creu que és del tot impossible de consolar un ésser que necessàriament ha de morir.

Encara que estem completament d'acord amb el fet que, gairebé sempre, l'home i la dona concrets han de ser consolats, evidentment no compartim el pensament de Blumenberg sobre la impossibilitat del consol humà. Creiem que una de les finalitats més importants de les religions hauria de ser la comunicació de consol no sols als seus adeptes, sinó a tots els homes i les dones de bona voluntat.

De fet, aquesta és una de les missions del testimoni, el qual, amb el seu testimoniatge i contra tota desesperació, gosa afirmar que ni el mal ni la mort no tindran la darrera paraula (Horkheimer). Sovint, però, els processos comunicatius —els *emparaulaments*— dels sistemes religiosos, en lloc d'oferir als seus fidels confiança, cordialitat, reconciliació i solidaritat, han provocat depressions, confrontacions, angixa i culpabilitzacions patològiques.

La salut dels actuals processos comunicatius de les religions no és bona perquè, al marge d'algunes excepcions notables, els manca el factor imprescindible per a qualsevol mena d'autèntica comunicació humana: la *confiança*. Segurament la desconfiança és una mena de tret comú que afecta negativament i en el mateix grau tots els sistemes socials dels nostres dies.

La gran i mortal malaltia, potser caldria parlar d'epidèmia, dels nostres temps és la incomunicació en una societat tan exhaustivament ben informada.

Lluís Duch

(*Religió i comunicació*, Fragmenta Editorial)

SANTORAL

13. ✝ Diumenge VI de durant l'any. Sant Benigne, prev. i mr. (s. III); sant Gregori II, papa (romà, 715-731); santa Maura, mr.; sant Gimer, bisbe; beat Jordà de Saxònia, prev. dominicà; beata Cristina d'Spoletto, vg. agustina.

14. Dilluns. St. Ciril, monjo, i St. Metodí, bisbe, germans grecs (IX), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; St. Valentí, prev. romà i mr. (s. III); St. Antoni (Antoniet), mr.

15. Dimarts. St. Faustí i santa Jovita, germans mrs.; Sta. Geòrgia, vg.; St. Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; St. Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. Dimecres. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia,

prev. agustiniana; sant Porfiri, mr. (309) a l'Àsia Menor.

17. Dijous. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund. Servents de Maria o servites (1304, OSM); sant Ròmul, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. Divendres. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. Dissabte. St. Gabí, prev. i mr. (296); St. Conrad de Piacenza, ermita; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; St. Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados los que tienen hambre y sed de justicia, porque serán saciados

En este mundo injusto, los seres humanos desean una verdadera justicia, un mundo donde reine la justa distribución de los bienes y de las oportunidades, donde se haga

justicia a todos.

Jesús tiene presente este deseo cuando declara bienaventurados a quienes tienen hambre y sed de justicia. Y con las palabras que elige despierta ya en nuestros corazones el hambre y la sed de justicia. En la situación política altamente explosiva de su tiempo, en que los poderosos romanos establecían el derecho, Jesús se atreve a hablar de «hambre y sed de justicia». Y esto constituye un comportamiento subversivo, pues cuestiona a los poderosos, al preguntar si no están manipulando las leyes y reivindicándolas sólo para sí mismos.

Las virtudes cardinales —prudencia, justicia, fortaleza y templanza— son el requisito previo para una vida plena. Son valores que hacen preciosa la vida y son fuentes de energía de las que la persona puede beber. Quien tiene hambre y sed de justicia experimentará, al alcanzar la virtud, que ya está saciado, pero «no se trata de una saciedad que harta, sino que suscita el apetito» (san Gregorio de Nisa). Gregorio, de acuerdo con la filosofía griega, quiere decir que en todos los instantes de nuestra vida las virtudes nos colman de dulzura y de alegría.

La felicidad que Jesús promete a quienes se entregan a la causa de la justicia consiste en el hecho de que serán saciados. Su deseo de una vida justa será satisfecho. Al hacerlo, el deseo de justicia aquí, en la tierra, no quedará satisfecho del todo. Quien practica la justicia no se saciará sólo en el más allá, sino que llegará a ser interiormente feliz y estará satisfecho ya en plena lucha por la justicia.

Anselm Grün

(*Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud*. Ed. Sal Terrae, 2009)

ENTREVISTA

► **LOURDES RUIZ DE GAUNA**

125 anys de salesianes

Les Filles de Maria Auxiliadora (Salesianes de Sant Joan Bosco) celebren enguany el 125 aniversari de la seva presència a Espanya, que va començar a Catalunya. Pocs mesos després de la visita de sant Joan Bosco a Barcelona, el mes d'octubre de 1886 arribaven al barri de Sarrià, procedents d'Itàlia, les quatre primeres salesianes, que portarien a les joves, a les dones, la formació humana i religiosa segons el carisma salesià. Els actes celebratius, «per donar gràcies a Déu que sempre és creatiu en donar resposta a les necessitats de les persones i es compromet a romandre al seu costat, comptant amb totes i tots nosaltres», es van iniciar el proppassat 24 de gener i acabaran a final de juny. La Gna. Lourdes Ruiz de Gauna, FMA, és la provincial de la Inspectoria Nostra Senyora del Pilar.

Com vau arribar a Barcelona?

Va ser gràcies a la senyora Dorotea de Chopitea, pionera en el seu temps en el compromís social, que va demanar a Don Bosco que les salesianes vinguessin a Barcelona i li va donar els diners perquè comprassin l'edifici de la Torre Gironella, on es va fundar la comunitat que seria el primer nucli de l'actual seu provincial, al passeig de Sant Joan Bosco de la ciutat.

Són 125 anys educant...

La passió educativa dels fundadors és per a nosaltres la gran herència i el gran repte en la nostra missió, sempre i en tots els models de societat. El nostre repte és transmetre als joves l'amor a la vida, a la dignitat pròpia i de les persones que tracten; a l'estudi, l'oració, la pròpia formació orientada al futur. Les salesianes lluitem per ells, per la globalització de la solidaritat, en companyia de tots els seglars amb qui compartim la nostra passió educativa.

I com desenvolupeu aquest carisma?

Des de moltes i diverses presències, atenen necessitats concretes de tota mena i oferim educació per al desenvolupament arreu del món. I també, amb diferents estratègies, lluitem contra les causes de la pobresa, que rau en les injustes relacions econòmiques entre els pobles dictades per les normes del lliure mercat. Estem convençudes que la fe que no es basa en la justícia social no té sentit.

Òscar Bardaji i Martín

Escoles confessionals i públiques celebren el dia de la no violència

La celebració a l'escola de Ponts

A moltes escoles del Bisbat es va celebrar el passat 28 de gener el Dia Escolar de la no violència i la pau. Una diada que vol recordar l'anniversari de la mort de Mahatma Gandhi, el 30 de gener de 1948. I que es treballa des de molts àmbits i assignatures escolars, també des de l'àrea de religió, on els valors de la pau i la no violència hi són molt presents. A l'escola de Ponts es va organitzar un seguit d'activitats al llarg del dia i es va acabar amb un acte conjunt, on va participar tot l'alumnat, així com els mestres, pares i algunes padrines que també es van fer presents. Els alumnes de 6è van fer lectura d'un manifest on demanaven un món on la pau i el diàleg omplissin el cor de les persones. Després, es van enlairar uns globus, portant un missatge de pau en diferents llengües, cap al cel ennuvolat, tot seguit es va fer una cadena d'abraçades entre els nens i adults que van formar cercles al pati.

Mons. Vives es troba amb la Presidenta dels Focolars

Mons. Vives saluda Maria Emmaus Voce

Mons. Joan Enric Vives es va reunir, el 17 de gener, a Barcelona amb Maria Emmaus Voce, Presidenta del Moviment dels Focolars. L'Arquebisbe d'Urgell estava acompanyat per Mn. Cinto Busquet, secretari particu-

lar i membre dels Focolars. Maria Emmaus Voce visità Catalunya del 14 al 18 de gener, acompanyada del Rv. D. Giancarlo Faletti, Copresident dels Focolars, i d'altres col·laboradors del Centre Internacional de l'Obra de Maria - Moviment dels Focolars, amb seu a Rocca di Papa (Roma). L'Arquebisbe va valorar molt positivament la feina que el Moviment fa arreu del món, discretament i alhora de manera qualificada, per afavorir la comunió i el diàleg a l'interior de l'Església catòlica, entre les diverses confessions cristianes i les diverses religions, i també amb el món de la cultura i el món secularitzat.

Jordi Pujol considera a Andorra que Càritas és una manifestació de compassió que cobreix els buits que deixa l'estat del benestar

Agustí Font presenta Jordi Pujol als assistents

El Sopar Solidari convocat per Càritas Andorrana va aplegar el passat 27 de gener més de 190 persones, que van escoltar la conferència que l'ex President de la Generalitat, Jordi Pujol, va oferir als assistents. Sota el lema «la millor societat té defectes», el President va concloure que malgrat l'estat del benestar i la cobertura que ofereix l'administració a la societat, hi ha espais i necessitats que només es poden cobrir amb la compassió i amb la tasca que fan organitzacions de tipus civil com Càritas, «una manifestació de compassió —no l'única, però sí molt brillant—, una típica obra de la societat civil»; en la que l'Església hi té molt a dir. «En un país on només hi hagués l'aixopluc de l'administració, de l'estat del benestar, no aniríem prou bé». Per a Pujol, fins i tot en les societats més opulentes hi ha tristor, problemes, desequilibris, malaltia: «Sempre hi haurà necessitats que s'hauran de cobrir amb el cor, amb la tasca de persones que exerceixen la virtut de la compassió.»

L'ex President de la Generalitat va apuntar que malgrat les crítiques —a vegades ferotges— que rep l'Església, «si un dia ens aturéssim a pensar en les coses bones que fa, quedaríem impressionats». També va parlar de la transformació de l'estat del benestar que en alguns països ja s'ha començat a materialitzar, com a Alemanya, Suècia o Holanda, sense que això hagi significat una pèrdua per a les persones amb més necessitats.

En l'acte van estar presents el President de Càritas, Agustí Font, i d'altres representants de Càritas com l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramons Sarries, a més del Secretari del Copríncep Episcopal, Joan Massa, i de la Ministra de Benestar social, Sílvia Bonet, a més de destacades personalitats de l'àmbit polític i econòmic del Principat.

Més població a Andorra que viu al llindar de la pobresa

Càritas ha agraït el suport de les institucions i de la societat civil, que s'ha abocat en la celebració d'aquest acte solidari. Del preu del sopar, 75 euros, 40 han estat un donatiu per a Càritas. A l'actualitat, el Banc d'Aliments de l'ONG al Principat d'Andorra dona suport a una cinquantena de famílies. El nombre de famílies que viuen en el llindar de la pobresa s'ha incrementat notablement, i en les xifres dels estudis que s'han endegat en els darrers mesos es detecta que fins a un 20% de la població d'Andorra està en aquesta greu situació econòmica.

El que s'aprèn a l'escola

Ara ha arribat el moment de pensar molt bé en el futur dels nostres fills. El moment de decidir si cursaran religió a l'escola. L'assignatura de religió catòlica és una resposta a les inquietuds de mares i pares que volen una oportunitat per a què els seus fills aprenguin a l'escola allò que dona sentit i consistència a la vida.

Per què? Perquè els valors fonamentals de l'assignatura de religió catòlica són els més importants per a nosaltres. Aquests valors afecten tots els àmbits de la nostra vida: a casa, a l'escola, al carrer. Són els valors d'aprendre a respectar el medi ambient, a tenir cura del món que Déu ha posat a les nostres mans. Els de comprendre i viure la solidaritat un valor que es fonamenta en l'amor als altres. L'assignatura permet també entendre la nostra cultura i tradicions, amb profundes arrels cristianes; i apropar-nos als continguts de la fe amb rigor acadèmic, sentit crític i oberts al diàleg.

L'oferta i la presència normal de l'ensenyament religiós a l'escola, no hauria de ser una qüestió ideològica, sinó un dret fonamental dels pares, de cara a l'educació integral de llurs fills, ja que els valors espirituals formen part essencial del desenvolupament de la persona, com recull l'article 27-3 de la Constitució Espanyola: «Els poders públics garanteixen el dret que assisteix als pares per tal que els seus fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves conviccions.»

Durant la segona quinzena de febrer, apunteu els fills a religió! Ara, és el moment de donar eines amb futur als teus fills.

Mn. Pepe Chisvert
Delegat d'Ensenyament

LA PLETA

Mans Unides, un repte i un compromís en l'eradicació de la pobresa i la fam en el tercer món

Què és i què fa Mans Unides? Mans Unides és una ONG de voluntaris que lluita per eradicar la fam i la pobresa en el món. Les nostres dues línies de treball són finançar projectes de desenvolupament al sud i sensibilitzar la població al nostre país.

Mans Unides lluita contra la fam, la malnutrició, la pobresa, la malaltia, el subdesenvolupament, la falta d'instrucció, i contra les seves causes, entre d'altres: la injustícia, la desigualtat en el repartiment dels béns i les oportunitats entre les persones i els pobles, la ignorància, els prejudicis, la insolidaritat, la indiferència i la crisi dels valors humans. Aquesta lluita la ca-

nalitzem a través de dues línies de treball prioritàries: el finançament de projectes de desenvolupament en els països del sud i la sensibilització de la societat.

Mans unides és una ONG catòlica. Inspira la seva acció en l'Evangeli i en la Doctrina Social de l'Església. Les parròquies de tot l'Estat col·laboren eficaçment amb la nostra tasca, col·laborant amb el seu import econòmic, però sobretot en la conscienciació de que tots hem de lluitar per l'eradicació de la pobresa i la fam.

El treball que realitza Mans Unides només és possible gràcies a tots els voluntaris, als socis

i als donatius que realitzen persones i entitats privades. El voluntariat és una dels grans fortalises i trets característics de Mans Unides. El 98,8% de persones que treballem a Mans Unides som voluntaris sense ànim de lucre.

Aquest any 2011 el lema de la campanya és: «El seu demà és avui» i està enfocat a l'eradicació de la mortalitat infantil. Mans Unides d'Urgell finançarà un projecte situat a la Índia a l'estat de Tamil Nadu i consta de la construcció de sis aules per escola, i té un import de 52.320 euros.

Mn. Luis Eduardo Salinas
Consiliari diocesà